

ת"פ 33758/11/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33758-11-17 מדינת ישראל נ' אגבאריה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

מוחמד אגבאריה (עציר) באמצעות בא כוחו
- עו"ד עאדל בוראת

הנאשם

גזר דין

כללי

הנאשם, יליד 1994, הורשע על פי הודייתו בעבירות של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי ס' 335+333(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**) וכן **החזקת סכין שלא כדין**, לפי ס' 186 לחוק, וזאת לאחר שדקר צעיר אחר 7 פעמים בפלג גופו העליון. הודיית הנאשם היתה במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקונו של כתב האישום ולא כלל הסכמה לעניין העונש.

תמצית כתב האישום המתוקן

הנאשם הינו, כאמור, יליד 1994 ותושב אום אל-פאחם. בין הנאשם לבין חאלד אגבאריה (להלן: **חאלד**) היו קשרי חברות; ובין ו.א. (להלן: **המתלונן**) לבין הנאשם וחאלד, היתה היכרות שטחית. ביום 31.10.17 בסביבות השעה 20:00, הגיעו הנאשם וחאלד לעסק הנמצא ברחוב אל מדינה באום אל פחם, רכשו שם מספר מוצרים וכשיצאו עמדו ליד פתח העסק. אותה עת, הגיעו המתלונן ואחיו ברכב לקרבת העסק כדי לסעוד במקום. המתלונן ירד מהרכב והלך לכיוון העסק בעוד אחיו החנה את הרכב בקרבת המקום. כאשר התקרבו המתלונן למרחק מטרים ספורים מהנאשם, הבחין בו האחרון, ניגש לעברו במהירות, שלף סכין מכיסו ודקר את המתלונן 7 פעמים בפלג גופו העליון. מיד לאחר מכן, נמלטו הנאשם וחאלד מהמקום כשהם רכובים על הקטנוע של חאלד. עוברי אורח שהיו במקום פינו את המתלונן למרפאה סמוכה ומשם פונה לבית החולים "העמק" כשהוא במצב קשה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן פצעי דקירה בחזה שמאלי מתחת לבית השחי ואובחנה הצללה בבסיס ריאה שמאלית מלווה בכמות קטנה של נוזל, פצעי דקירה בגב העליון, חתך רוחבי באורך 40 ס"מ בבטן העליונה, פצעים בדופן בית החזה אחורי שמאלי ללא עדות לדחירה לתוך בית החזה, פצעים בדופן הבטן ללא עדות לדחירה לתוך הבטן, חתכים בצד השמאלי של בית החזה וחתך אורכי מעבר חזה בטן. המתלונן דימם ונזקק לעירוי של מספר מנות דם, לתפרים רבים ואושפז עד ליום 2.11.17.

תסקיר שירות המבחן אודות הנאשם

הנאשם בן 24 שנים, רווק, סיים 12 שנות לימוד, בן למשפחה המונה זוג הורים ו 6 ילדים. שירות המבחן מסר כי הנאשם גדל בצל חסכים רגשיים וכלכליים והיה חשוף ל אלימות. הנאשם טופל כנער במרכז נוער במקום מגוריו וכן במסגרת שירות המבחן לנוער, וזאת על רקע הרשעתו עליה ארחיב להלן. הנאשם נטל אחריות על מעשיו וטען כי הדבר היה משום שבשנת 2015 הוכה על ידי המתלונן. יחד עם זאת, הוסיף שתקיפת המתלונן היתה ספונטאנית, אימפולסיבית ולא מתוכננת. גם לגבי נשיאת הסכין, מסר כי לא נהג להסתובב עם סכין לעתים קרובות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לתאר באופן אותנטי את האירוע וכי פעל מתוך רצונו לנקום במתלונן. עוד צוין, כי חרף אמירת הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו, הוא התקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום אלימות רחוב מאחר והכיר באופן ראשוני בבעיית השליטה בכעסיו. לנוכח התרשמות שירות המבחן מכלל נתוני הנאשם, כמו גם עברו, העריך שירות המבחן כי נשקפת מהנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות. שירות המבחן סבר כי ענישה הרתעתית בין כותלי הכלא עשויה לחדד עבורו את אחריותו למעשיו. הומלץ, כי במסגרת מאסרו יופנה הנאשם לטיפול בשליטה בכעסים.

תסקיר נפגע עבירה

המתלונן בן 27 שנים. שירות המבחן התרשם מנזקים נרחבים בכלל תחומי חייו מהם הוא סובל כתוצאה ממעשי הנאשם. הדבר הוביל למצוקה נפשית קשה, לחותם בתחום הרגשי והחברתי וכן לפגיעה של ממש בתחום התעסוקתי. צוין, כי המתלונן מתקשה עד היום לגייס את הכוחות והמשאבים הנדרשים לשם שיקומו. עובר לתקיפה עבד המתלונן וניהל אורח חיים תקין ומהלך חייו נקטע באופן אכזרי, פתאומי ובלתי הגיוני מבחינתו. המתלונן תיאר כי עד לאירוע הכיר את הנאשם רק בפניו ולא מעבר לכך, ולאחר האירוע נאמר לו כי הנאשם פגע משום סכסוך בין הנאשם לבין קרוב משפחה של המתלונן. בעקבות האירוע, הפסיק המתלונן לעבוד והוא נסמך על שולחן הוריו. שירות המבחן תיאר את מצוקותיו הרגשיות והנפשיות של המתלונן והעריך שהוא סובל מפוסט-טראומה ומכיוון שהוא מצוי בתהליך התבררות, השפעת האירוע והשלכותיו עשויות להתקבע ולהשפיע על כלל תחומי חייו. כך, תואר כי כתוצאה מהאירוע צמצם המתלונן את מעגליו החברתיים, בין היתר משום חרדות שפיתח. שירות המבחן הציע למתלונן מספר דרכי התמודדות אך בשלב זה הוא מתקשה למצוא את הכוחות להתמודד עם התהליכים המורכבים הנדרשים לשם כך.

ראיות הצדדים לעונש

מטעם המאשימה הוגש סרטון של מצלמת אבטחה שתיעד את האירוע. ניתן לראות כיצד הנאשם ניגש אל המתלונן ודוקר אותו כמתואר בכתב האישום המתוקן. עוד הוגשו תמונות המתלונן שתיעדו חלק מפציעתו עת היה מאושפז בבית החולים.

בנוסף, הגישה המאשימה את פלט הרישום הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת מיום 12.6.12 בת.פ. (נוער חיפה) 33624-08-10, במסגרתה הורשע בעבירה זהה לזו בה הורשע במסגרת התיק הנוכחי, היינו - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. גם באותו מקרה דקר הנאשם אדם אחר. האירוע התרחש בחודש 3/2009 וכתב האישום הוגש - חרף היות הנאשם אז קטין - בחודש 8/2010. עיון בגזר הדין מעלה את הנתונים הבאים: הנאשם, כאמור, היה קטין בן 15 שנים. בעקבות עימות בין הנאשם לילד בבית הספר ובעקבות הגעת בן דודו של אותו ילד, שלף הנאשם סכין ודקר את אותו בן דוד בבטנו.

כתוצאה מהדקירה הנזקקת המתלונן לניתוח לכריתת הטחול ולאושפז 18 ימים. בית המשפט לנוער הפנה לתסקיר שירות המבחן לנוער שהוכן וציין, בין היתר, כך: " .
 . לדבריק צינת המבחן הנאשם מוכר כנער בעל קשיים נפשיים שמקורם במידה רבה מהסביבה הגדל .
 . קצינת המבחן מתארת את הנאשם כנער פגוע מאוד, חרדתידיכאוניה מטופלע"יתרופות.
 לדבריה הוא מנסה להיאחז בכלתמיכה אפשרית על מנת לגייס תקווה להצלחה בחייו.
 הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו ותיאר בפניק צינת המבחן תחושות אשמה הקשות וחרטה בשל תוצאות מעשיו.
 שילדבריק צינת המבחן המקרה ארעב שלא יבדשליטה של הנאשם כתוצאה משחזור חוויות איוס שחוההנאשם בעברו. אולם, היא מציינת כי הנאשם למד לקח ממעשיו.
 קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עשה הליך משמעותי של שינוי, משתף פעולה עם גורמי הטיפול באופן מלא ומקבל מענה טיפולי הולם. . . " בית המשפט לנוער הפנה להמלצות שירות המבחן לנוער (מבחן ושל"צ) ובסופו של יום, לאחר שהפנה למכלול השיקולים ובראש ובראשונה לחומרת מעשיו, קבע כך: "מעשיו של הנאשם אינם בריסליחה, אולם ניתן לייחד אותם מכלל מעשיה לימות שהפכו מכתמדינה בכך שמקורם בצוקה הנפשית רבה של הנאשם. למצוקה הזו ניתן כיום מענה טיפולי. נתונה, בנוסף לכלהאמור בתסקיר. המבחן ודבריעו"ס ממרכז לטיפול יכולים להצדיק עונש שלא יביא את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח, אולם אין בהם כדי להסתפק בדרכי טיפול ולולוגם לאחר הרשעה". בסופו של דבר, גזר בית המשפט לנוער את דינו של הנאשם ל 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מטעם הנאשם לא הוגש כל ראיות.

תמצית טיעוני המאשימה

המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאשם. מדובר באירוע אלים וביריוני שנעשה תוך שימוש בנשק קר. הנאשם דקר את המתלונן 7 דקירות בפלג גופו העליון ללא כל התגרות מצד המתלונן וללא כל סיבה. זאת ועוד, הנאשם עזב את המקום מיד לאחר האירוע כשהוא מותיר את המתלונן מתבוסס בדמו. במעשיו, פגע הנאשם בגופו ובבריאותו של המתלונן. בנוסף, פגע הנאשם בתחושת הביטחון ובשלוות חייו הן של המתלונן והן של כלל הציבור שנחשף למעשים כגון אלה. המאשימה אישרה כי לא יוחס לנאשם תכנון אך הפנתה לכך כי הסכין אותה נשא על גופו אפשרה את הדבר. זאת ועוד, המאשימה הפנתה למספר הדקירות ולכך כי הנאשם המשיך ודקר את המתלונן שוב ושוב. רק בנס הסתיים האירוע בפציעות שלא היו חמורות באופן יחסי, אך ברור הוא כי פוטנציאל הנזק היה משמעותי. עוד הפנתה המאשימה לנזקים שנגרמו בפועל למתלונן כפי שבא לידי ביטוי בתסקיר קורבן העבירה - מדובר בנזקים שילוו את המתלונן עוד שנים רבות ואולי אף מעבר לכך. לאחר שהפנתה לפסיקה המייצגת לשיטתה את מדיניות הענישה הנהוגה, נטען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 5 עד 7 שנות מאסר בפועל.
 לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לעברו של הנאשם אשר, כאמור, הורשע בשנת 2012 בעבירה זהה בהקשר לאירוע דקירה משנת 2009. נטען, כי חרף העונש המקל שהוטל עליו, חזר הנאשם לסורו, ההליך לעיל לא הרתיעו וגם ההליך הטיפולי לא נשא פרי. המאשימה הפנתה לנתונים שעלו מתסקיר שירות המבחן, להערכה כי נשקפת מהנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות ולכך כי גם שירות המבחן המליץ על ענישה הרתעתית מאחורי סורג ובריח.

לכן, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש שיהיה בחציו העליון של המתחם לעיל, בנוסף למאסר על תנאי וכן פיצוי לטובת המתלון.

תמצית טיעוני הנאשם

בא כוח הנאשם לא חלק אודות חומרת האירוע אך הפנה לנתונים שיש בהם להקהות מחומרתו. נטען בהקשר זה, כי חרף מספר הדקירות שדקר הנאשם את המתלון, רובן לא היו עמוקות ולא חדרו לאיבריו הפנימיים ולראיה - המתלון שוחרר מבית החולים כעבור 3 ימים בלבד. עוד הפנה בא כוח הנאשם לכך כי אין מדובר באירוע מתוכנן וכן נטען כי האירוע בכללותו אינו יכול להיחשב כנמנה עם אירוע האלימות החמורים ולראיה, העובדה כי הנאשם הורשע בסופו של דבר בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ולא חבלה בכוונה מחמירה שיוחסה לו בתחילת ההליך. לאחר שהפנה לפסיקה שלשיתת תואמת את מדיניות הענישה הנהוגה, עתר בא כוח הנאשם למתחם עונש ההולם שבין 6 ל 12 חודשי מאסר.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה בא כוח הנאשם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן - מדובר בצעיר שגדל בנסיבות חיים קשות ביותר וסבל מאלימות במסגרת המשפחתית. הנאשם אכן נושא לחובתו הרשעה בעברו אך נטען לגביה כי היא אינה מכבידה יתר על המידה ולו משום שהעבירה בוצעה בשנת 2009 ומאז לא שב הנאשם לפלילים. כנסיבה נוספת לקולה הפנה בא כוח הנאשם לנטילת האחריות מצד הנאשם על מעשיו, הודיה שמשמעותה הכאה על חטא, כפי שאף עשה בפני שירות המבחן.

בדבריו טרם העונש הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו והוסיף כי הוא זה אשר הסגיר את עצמו למשטרה.

דין ומסקנות

המקרה שבפנינו מהווה, למרבה הצער, חוליה נוספת בשרשרת מקרים בהם שולף אדם סכין מכיסו ודוקר את רעהו. המקרים כמובן שונים האחד מהשני, הרקע (אם בכלל קיים) משתנה ממקרה למקרה, כך גם מספר הדקירות, עוצמתן, מידת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה וכן יתר הנסיבות (תכנון, מספר משתתפים ועוד ועוד). עם זאת, המשותף - כמעט לכל המקרים הוא אחד - הקלות הבלתי נסבלת שבה העברין מוציא לפועל את החלטתו לחבול ברעהו באמצעות נשק קר. עוד ועוד פסקי דין מתחילים במשפט כגון **"ערעור זה מדגים פעם נוספת את הקלות הבלתי נסבלת של השימוש בסכין, לצורך פתרון סכסוכים או עימותים, בעניינים של מה בכך, תוך גרימת נזק כבד לקורבן העבירה"** - הציטוט לעיל לקוח מע"פ 8/16 חרירי נ' מדינת ישראל (16.8.16), אך כאמור ניתן למצוא אינספור נוסחים דומים במקרים אחרים.

עוד אפנה בהקשר זה לדברים שהובאו בע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.14) שם צוין כי **"הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ונעיצתם, פעם אחר פעם, באבריו החיוניים של המתלון, מעוררת חלחלה ומעידה על מסוכנותם הרבה של המערערים, ועל חוסר מורא מפני החוק"**.

המקרה שבפנינו אף חורג במידה מסוימת מ"המקובל", וזאת משום סתמיותו הבלתי נתפסת. המתלון הגיע לתומו לעסק בלב עיר מגוריו, ואז הותקף ללא כל סיבה על ידי הנאשם, שההיכרות עמו שטחית ביותר. כאמור, על פי עובדות כתב האישום המתוקן ההיכרות בין הנאשם למתלון היתה שטחית ולא נטען למניע או רקע לדקירה. עובדות כתב האישום המתוקן מהוות את הבסיס

העובדת, ולא ניתן לסטות או להוסיף עליה, למעט חריגים שאינם מתקיימים בנדון (ור' בנדון ס' 40' לחוק העונשין וכן ע"פ 1548/17 זיינב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (9.8.17)). אזכיר בהקשר זה, כי הנאשם טען בפני שירות המבחן שדקר את המתלון משום סכסוך משנת 2015. לטענה זו לא יינתן כל משקל במסגרת גזר הדין (כמו גם סברת המתלון שהסכסוך היה בכלל בין הנאשם לבין קרוב משפחתו), ואוסיף כי אף אם יש ממש בטענת הנאשם, הדבר לא יכול היה לשמש לטובתו שכן קיומו של סכסוך ישן וודאי אינו יכול להצדיק ואף לא לשמש להקלה בעונש בנסיבות העניין.

לגופו של ענין, כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הבחין במתלון בפתח העסק שם שהו השניים, ואז ניגש לעברו במהירות, שלף סכין מכיסו ודקר אותו 7 פעמים בפלג גופו העליון. מיד לאחר מכן נמלט מהמקום כשהוא מותיר את המתלון מתבוסס בדמו. צודקת המאשימה בציינה כי פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם היה משמעותי ביותר ורק בנס לא נגרמו למתלון פציעות חמורות מאלה שנגרמו, או אף חמור מכך. יש ליתן דגש, לחומרה, למספר הדקירות כלפי המתלון - הנאשם לא "הסתפק" בדקירה אחת או שתיים כדי לשכך את זעמו הבלתי מוסבר, אלא דקר שוב ושוב את המתלון, כפי שניתן לראות בסרטון האבטחה שתיעד את האירוע. עוד לחובת הנאשם יש להפנות לנזקים שנגרמו למתלון - הגם שנזקיו הגופניים לא היו חמורים, ולו באופן יחסי, הנזקים שאינם גופניים שנגרמו למתלון וזאת כעולה מתסקיר קורבן העבירה. כאמור, כלל מישורי חייו של המתלון נפגעו באופן משמעותי - הן בתחום הנפשי, הן בתחום החברתי והן מבחינה תפקודית ותעסוקתית. זאת ועוד, השפעת האירוע תלווה אותו תקופה ממושכת ויידרשו ממנו כוחות לא מבוטלים וכן, יש להניח, משאבים כספיים כדי להתגבר על הפגיעות ולשקם את חייו. מנגד, כנסיבות שיש בהן כדי להקל במשהו עם הנאשם, אפנה לכך כי האירוע לא היה מתוכנן וכן אציין כי חרף מספר הדקירות, מרביתן לא חדר לאיברי הגוף הפנימיים דבר שמנע פציעה קשה בהרבה מזו שנגרמה בפועל. למותר לציין כי הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבמקרה שלפנינו הינם הערכים של שלמות הגוף ובטחונו האישי של האדם. מדובר בערכים הבסיסיים ביותר עליהם יש להגן ומידת הפגיעה בערכים אלה הינה ברמה בינונית-גבוהה.

לענין מדיניות הענישה הנהוגה, כל צד הפנה לפסיקה הרלוונטית בעניינו. מן המפורסמות שקשת הענישה בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, בהקשר לשימוש בנשק קר, הינה מגוונת ונעה החל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מספר שנות מאסר. עם זאת, מתחם העונש מתייחס למקרה קונקרטי ולא בהתאם לסוג העבירה (ור' בנדון האמור ברע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת ישראל (11.6.13), ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13)). המקרה שבפנינו מצוי לטעמי בחלק העליון של מקרי התקיפה באמצעות נשק בהיבט החומרה. לגבי הענישה במקרים אלה, אפנה לדברים שהובאו בע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.14):

"כנקודת מוצא לדיון יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית

המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח . . . מעיון בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת הענישה בעבירות אלימות, הנעשות תוך שימוש בנשק קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון [להרחבה ראו סקירת הפסיקה בפסקאות 11-12 בעניין פלוני], ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד. עם זאת, כבכל תחום במשפט הפלילי ניתן למצוא גם מקרים שבהם הענישה חורגת מהאמור לעיל - בין אם לחומרה ובין אם לקולא - בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. דוגמא מובהקת של ענישה מחמירה יותר, בשים לב לנסיבות החמורות של אותו מקרה, ניתן למצוא בעניין עמרן, שבו הושתו על שלושת הנאשמים עונשים שנעו בין 34 ל-43 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ניתן למצוא גם מקרים שבהם הושתו עונשים קלים יותר בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות למקרה דנן, לרבות עונשי מאסר בני שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות . . . " (ההדגשה אינה במקור - י.ל.)

עוד אפנה לפסיקה שלהלן, בשים לב שבחלקה הובאו נתונים קלים יותר מענייננו ובחלקה מקרים חמורים יותר. אלה גם אלה יסייעו בקביעת המתחם הנוגע לנאשם שבפנינו: בע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.14) שהוזכר לעיל, הורשע המערער בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער לבין המתלונן התפתח ויכוח על רקע ריב בכביש, המערער יצא מרכבו, דחף את המתלונן ובהמשך היכה אותו באמצעות כלי עבודה ממתכת. למתלונן נשברו 3 שיניים ושפתו נחתכה. הערכאה הדיונית קבעה מתחם בין 12 חודשים לארבע שנות מאסר והטילה עליו 24 חודשי מאסר בפועל (הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שנשמע חלק ניכר מהראיות, לחובתו עבר פלילי שאינו מכביד, שירות המבחן המליץ על מאסר בעבודות שירות ומבחן). במסגרת הערעור הופחת העונש והועמד על 20 חודשי מאסר בפועל, בשל השיהוי הניכר של יותר משנתיים וחצי ממועד ביצוע העבירה עד להגשת כתב אישום וכן משום שעד למתן גזר הדין חלפו למעלה מארבע שנים.

בע"פ 6484/14 תלחמי נ' מדינת ישראל (6.12.15), הורשע המערער בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שבמהלך ויכוח עם המתלונן, הרים מוט מתכתי זוויתי עם קצוות מושחזים מהרצפה והטיוח לעבר ראשו של המתלונן. המתלונן גונן על ראשו בידיו וכתוצאה מפגיעת המוט נחבל בידו השמאלית, והגיד והעצב בידו נפגעו. הערכאה הדיונית קבעה מתחם בין 15 ל 42 חודשי מאסר והטילה 21 חודשי מאסר בפועל (נשמעו ראיות, נאשם ללא עבר פלילי). הערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 4364/15 עוקבי נגד מדינת ישראל (8.11.15), הורשע המערער בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. על רקע סכסוך בנוגע לאישה, שלף המערער מכיסו חפץ חד ודקר את המתלונן. כתוצאה מכך נגרם קרע בכלית המתלונן. ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם בין 2 ל 5 שנות מאסר בפועל וגזר 30 חודשי מאסר (ניהל את ההליך, מחד, אך סבל מבעיות רפואיות, מנגד). הערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 6186/12 סיסאי נ' מדינת ישראל (17.02.13), הורשע המערער על פי הודאתו בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקף את המתלונן בפניו באמצעות בקבוק בירה, על רקע דין ודברים ביניהם כאשר שניהם היו בגילופין. למתלונן נגרמו שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראשו. ביהמ"ש המחוזי

גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל (הודה במיוחס לו, לחובתו עבר פלילי, תסקיר שאינו חיובי).
ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.14) הורשעו 3 המערערים בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נלוות אחרות לאחר שקשרו קשר לחבול במי שלטענתם העליב את אחות שניים מהם. השלושה פנו למתלונן בשעת לילה, ביקשו ממנו להתלוות אליהם ואז תקפו אותו בסכינים באגרופים ובעיטות. המתלונן נדקר בחזהו, בבטנו, ברכו ובעכוזו ואושפז ל 12 יום. הערכאה הדיונית קבעה מתחם בין 18 חודשי מאסר ל 4 שנות מאסר וגזרה על המערערים עונשי מאסר לתקופות של 43, 40 ו 34 חודשי מאסר (הודו, לחובתם עבר פלילי). בית המשפט העליון דחה את הערעורים וציון כי "**הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ונעיצתם, פעם אחר פעם, באבריו החיוניים של המתלונן, מעוררת חלחלה ומעידה על מסוכנותם הרבה של המערערים, ועל חוסר מורא מפני החוק. בנסיבות חמורות אלה, דומה כי מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט קמא, הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר, הינו מתחם סביר ואין בידינו לקבל את הטענה כי מדובר במתחם שגוי או ברף תחתון גבוה מדי, כפי שנטען על-ידי בא כוחם של המערערים.**"

לנוכח האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש הראוי בענייננו נע בין 24 ל 48 חודשי מאסר.
לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש הראוי - אם לקולא משום שיקולי שיקום; ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

לעניין העונש שיש להשית בתוך המתחם - בהקשר זה יש להתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם לקולא ולחומרה, וכן לנתונים ונסיבות אחרות המנויות ברובן בס' 40 יא' לחוק. אסקור להלן את הנתונים הפועלים לזכותו ולחובתו של הנאשם.

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. אראה בהודיה וכן בדברי הנאשם טרם העונש, כקבלת אחריות והכאה על חטא. עוד אפנה לנסיבות חייו הלא פשוטות, לשון המעטה, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ואף צוינו בגזר הדין שניתן על ידי בית המשפט לנוער בשנת 2012. מנגד, ומבלי להקל ראש בתנאים בהם גדל הנאשם, אלה אינם יכולים להוות נסיבה בעלת משקל משמעותי ככל שהדברים נוגעים לתקיפת המתלונן. אזכיר, כי הנאשם הינו בן 24 שנים, אחראי על מעשיו וקשה לקשור וליתן משקל משמעותי - ולו לעניין העונש - בין תנאי גדילתו לבין דקירת המתלונן 7 פעמים בפלג גופו העליון. ובאותו עניין - לחובת הנאשם עומדת הרשעתו משנת 2012 (בגין אירוע משנת 2009) אז דקר צעיר אחר. מדובר אם כן בפעם השנייה בחייו בה דוקר הנאשם אדם אחר באמצעות סכין. גם הפעם שיחק לו מזלו ואיש מהמתלוננים לא נפגע באופן אנוש או איבד את חייו. בפעם הקודמת הלך בית המשפט לנוער לקראתו כברת דרך והשית עליו מאסר בעבודות שירות בלבד, ודומני שזו הפעם יש להבהיר לו, כפי שאף הומלץ על ידי שירות המבחן, כי מערכת החוק אינה יכולה להיות סלחנית פעם נוספת בפני פגיעה כה קשה בערך המוגן של שמירת חיי האדם וגופו. בנוסף, אפנה להערכת שירות המבחן ולפיה נשקפת מהנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות.

בטרם סיום אפנה תשומת לב רשויות שב"ס להמלצתו המתבקשת של שירות המבחן לנסות ולשלב את הנאשם בטיפול בתחום השליטה בכעסים.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

32 (שלושים ושניים) חודשי מאסר בפועל. מתקופת המאסר יש לנכות את התקופה בה היה עצור - מיום 6.11.17 ועד היום.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו

והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין שלא כדין.
אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים בסכום של 30,000 ₪ לטובת המתלונן. הפיצוי ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם יהיה ב 1.9.18 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. התשלומים יבוצעו באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות הוצאות ואגרות. אני אוסר על הנאשם, או מי מטעמו, ליצור כל קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלונן בנוגע לתשלום הפיצויים.
זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ח, 28 יוני 2018, בהעדר הצדדים.